

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 470/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Matejom Oslackým, advokátom, Jarabinková 8E, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 5S/35/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručitou ústavnému súdu 11. júna 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v označenom konaní. Navrhuje prikázať správnenému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznať mu finančné zadosťučinenie 1 500 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnou žalobou z 12. júla 2023 domáhal na správnom súde preskúmania rozhodnutia žalovaného Centra právnej pomoci – Kancelárie Bratislava (ďalej aj „CPP“) z 23. júna 2023 o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci. Žalobu doplnil sťažovateľ 28. júla 2023 rozhodnutím CPP zo 14. júla 2023 o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci v napadnutom konaní.
3. Správny súd doručil sťažovateľovi 18. apríla 2024 výzvu na zaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľ v ten istý deň doručil správnenému súdu vyjadrenie, že v konaní je oslobodený od platenia súdnych poplatkov *ex lege*. Dňa 30. mája 2024 doručil správny súd žalovanému žalobu sťažovateľa a výzvu na vyjadrenie k nej. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným správnenému súdu 3. júla 2024. Správny súd uznesením z 3. júla 2024 zrušil výzvu na uhradenie súdneho poplatku.

4. Sťažovateľ namieta nečinnosť správneho súdu, a to v období od začatia konania až do 17. apríla 2024, keď bola vydaná výzva na zaplatenie súdneho poplatku. Aj tento úkon považuje sťažovateľ za prejav neefektívnej činnosti správneho súdu, keďže súd mal vedomosť o priznanej právnej pomoci sťažovateľa zo strany žalovaného.

5. Podľa názoru sťažovateľa vec nie je po právnej ani skutkovej stránke zložitá. Svojím správaním neprispel k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní. Nečinnosť správneho súdu v trvaní 9 mesiacoch a celkovú dĺžku napadnutého konania považuje za neprimeranú. Sťažovateľ vedie proti CPP na správnom súde niekoľko ďalších konaní, ktoré vzájomne súvisia. V niektorých z týchto konaní sťažovateľ ale nie je zastúpený advokátom, keďže práve CPP rozhodlo buď o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, alebo o odňatí tohto nároku. Pre sťažovateľa je preto podstatné, aby predmetné konania čo najskôr skončili a on tak získal právnu istotu svojho postavenia v otázke nároku na právnu pomoc. Nečinnosť správneho súdu tak narúša jeho právnu istotu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

7. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

8. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Ústavný súd stabilne judikuje, že čas na konanie bez zbytočných priet'ahov nemožno presne vyjadriť. Rovnako tak nie je presne časovo ohraničená ani primeranosť lehoty, keď by mala byť tá-ktorá vec prerokovaná a najmä rozhodnutá (I. ÚS 92/97, I. ÚS 61/98). Ani právna úprava predmetnej správnej žaloby exaktne nestanovuje lehotu na rozhodnutie správneho súdu.

10. Konanie vo veci sťažovateľa ku dňu podania ústavnej sťažnosti prebieha 13 mesiacov. Podľa názoru ústavného súdu nečinnosť správneho súdu v trvaní 9 mesiacov, berúc do úvahy celkovú

dĺžku napadnutého konania a okolnosť, že vec sťažovateľa nespadá do okruhu konaní, pri ktorých sa vyžaduje osobitná rýchlosť konania (napr. konania vo veciach maloletých, pracovnoprávne spory), nedosahuje takú intenzitu, ktorá by nasvedčovala tomu, že došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

11. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom správneho súdu v nej dochádza k zbytočným prietahom, predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

12. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu